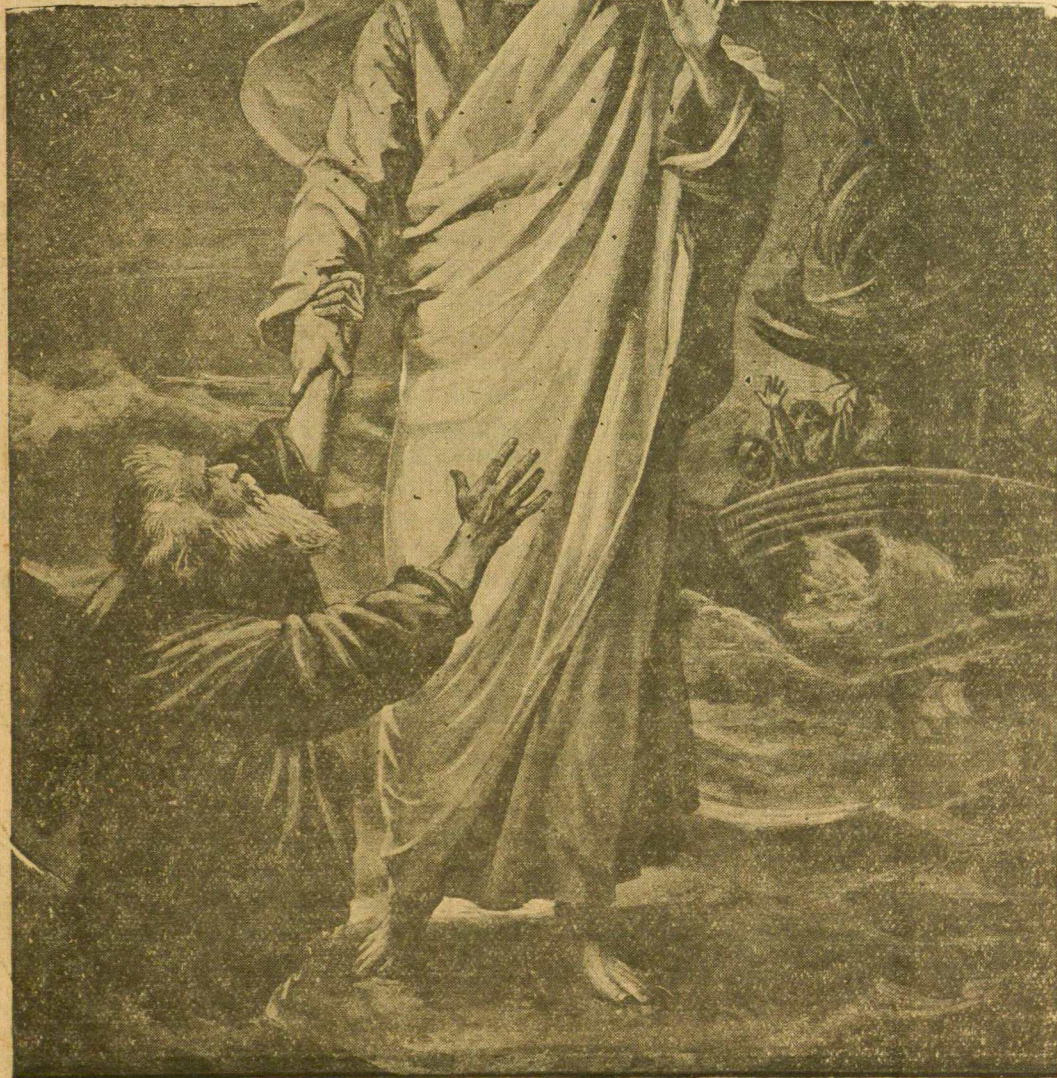

LAIVAS

No. 51. Metai XII

Gruodžio-Dec. 17, 1932

U.S.S.R. valst.
respublikos
Lietuva

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post of fice at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

IV ADVENTO SEKMADIENIS.

E v a n g e l i j a .

LUKO 3, 1—6.

PENKIOLIKTAIS ciesoriaus Tiberijaus viešpatavimo metais, Ponecijui Pilotui valdant Judėją, Erodui gi esant Galilejos tetarku, jo broliui Pilypui Ituriejos ir Trachonities krašto tetarku, Lizanijui Abilėnės tetarku, po vyriausiais kunigais Annu ir Kajifu, Viešpaties Žodis pasigirdo Zakarijo sūnui Jonui tyruose. Taigi, jis atėjo ir skelbė visoje Pajordanėje atgailos krikštą nuodėmėms atleisti, kaip parašyta pranašo Izaijo žodžių knygoje: Tyruose šaukiančiojo balsas! Taisykite Viešpaties kelią; darykite jo takus tiesius. Kiekvienas slėnis bus užpiltas, o kiekvienas kalnas ir kalnelis bus padarytas žemas; kas kreiva, bus tiesu;

L e k c i j a .

I KOR. 4, 1—5.

BROLIAI: Tegul žmonės žiūri į mus, kaip į Kristaus tarnus ir Dievo paslapčių teikėjus. Todėl ir reikalaujama iš teikėjų, kad kiekvienas būtų rastas ištikimas. Tai man mažiausias daiktas, kad aš jūsų ar žmonių dienos esu teisiamas; bet ne aš pats savęs neteisiu. Nors aš nieko neprisijaučiu, tačiau ne dėl to esu nuteisintas. Mano teisėjas yra Viešpats. Taigi, neteiskite pirm laiko, iki neateis Viešpats. Jis tai apšvies paslėptuosius tamsybėse dalykus ir atidengs širdžių sumanymus. Tuomet kiekvienam bus jo pagyrimas iš Dievo.

kur nelygu, bus lygūs keliai; ir kiekvienas kūnas išvys Dievo išganymą.

VIEŠPATIES GIMIMO VIGILIJOJE.

MATO 1, 18—21

JÉZAUS motinai Marijai pažadėtai esant Juozapui, pirma ne kaip juodu susiėjo, pasirodė, kad ji buvo pradėjusi iš šventosios Dvasios. Josios vyras Juozapas, būdamas teisus ir nenorėdamas jos skelbti, turėjo užmanymą paleisti ją slap-

čia. Bet jam tai bemažant, štai, Viešpaties Angelas pasirodė jam sapne ir tarė: Dovydo sūnau, Juozapai, nebijok, priimti savo žmonos Marijos, nes kas joje gimė, yra iš šventosios Dvasios; ji pagimdys sūnų, tu gi praminsi jį vardu JÉZUS; nes jis išgelbės savo tautą nuo jųjų nuodėmių.

Užsakykite "LAIVĄ" Savo Giminėms Į Lietuvą

Švč. Jėzaus Širdies Intronizacija

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

Praktiškas būdas gauti palaimų, kurias Išganytojas pažadėjo duoti toms šeimoms, kurios viešai įstatys ir pagarbins Švenčiausios Jo Širdies paveikslą, tai *Švč. Jėzaus Širdies Intronizacija šeimoje*. Per Intronizacijos veiksmą namų židiny, šeima priėmą Viešpatį Jėzų Kristų, kaip savo Mokytoją ir Vadovą. Kokia laimė! Kokia paguoda! Koks suraminimas ir džiaugsmas! Mūsų Išganytojas įžengė į namų židinį! Koks prietelingas svetingumas buvo Jam aukotis! Ir kiekvienas šeimos narys nusidžiaugia, viltingai tardamas: "Išganytojas, pilnas nuolankumo ir meilės, yra su mumis! Jam galima pasitikėti ir Jame rasime priebėga visuose dvasiškuose ir medžiagiškuose mūsų reikaluose."

Ši žemė yra ašarų pakalnė. Kiekvienas tai žino ir nereikalinga įrodymų. Turbūt šiame pasaulyje nėra tokio žmogaus, kurs nebūtų datyręs kokio nors nuliūdimo ar smūgio. Ir gyvenimo skausmuose ir varguose, ir pas ką gi Adomo ainiai ras nuraminimą, paguodą ir viltį? Kiekvieno žmogaus gyvenime yra valandos, kuriose jo nenuramins nė gerų žmonių užuojauta, nė ištikimų bičiulių paguoda. Argi tada žmogus yra paliktas vienas kentėti, be suraminimo ir vilties? Ne! Nes tada žmogus sulaukia pagalbos, tokios pagalbos, kurios žmonės neišgali duoti. Tik klausykite Išganytojo žodžiams, tartiems Šv. Margarietai Marijai: "Aš juos paguosiu jų nelaimėse ir kentėjimuose." Taigi, visi jūs, kurie esate apkrauti vargais ir kenčiate, artinkitės prie Švenčiausios Jėzaus Širdies ir prižadėkite, kad nuo šiol būsite ištikimais ir dievotais Viešpaties Jėzaus mokiniais ir sekėjais. Tada galėsite būti tikri, kad Išganytojas įvykdys pažadėji-

mą, būtent, Švenčiausioji Jėzaus Širdis paguos jus.

Šv. Margarieta Marija rašo: "Dieviškoji Jėzaus Širdis yra neišsemiamoji versmė, iš kurios nenustojančiai teka tris šaltiniai: pirma, *gailestingumo šaltinis nusidėjėliams*, kuriuose atgailos ir metavonės dvasia yra pažadinama; antra, *labdaringumo šaltinis*, kurs visur plėčiasi, kad prigelbėti esančius varguose ir nelaimėse. Iš trečiojo šaltinio plaukia *meilė ir šviesa* ištikimiems, kurie trokšta susivienyti su Švenčiausiaja Jėzaus Širdim; tokių ištikimų užatrytoja yra Švenčiausioji Pana Marija, Dievo Motina. Pagaliau, visiems tiems, kurie visą savo gyvenimą gerbia Dieviškąją Jėzaus Širdį, Išganytojas pažadėjo priebėgą ir išganymą jų mirties valandoje. Jų sielas apsaugos ir išganys."

Taigi, visi jūs, kurie nuliūdę esate, eikite pas Viešpatį Jėzų, ir į Jo Širdį išliekite savo skausmus, savo smūgius, savo nuliūdimus, savo kentėjimus ir vargus. Be abejonės, jūs datirsite Dieviškąją Jo paguodą ir maloningumą, nes Jis yra pažadėjęs: "Aš juos paguosiu jų nelaimėse ir kentėjimuose."

*Kaip intronizuoti Švč. Jėzaus Širdį
į namų židinį*

Kaipo pripažinimą, kad Meilės Karalius viešpatauja namų židiny, reikalinga įstatyti Švenčiausios Jėzaus Širdies statutą arba paveikslą įžymioje namų vidaus vietoje, kad būtų lyg trone, bet ne kur kentėje, kur nebūtų matomas. Turi būti parinkta tokia vieta, kur šeimos nariai galėtų patogiai susirinkti ir melstis, atnašaudami visus savo reikalus prie Geriausiojo ir Visagalio Bičiulio ir Viešpaties. Reikalin-

ga papuošti Švenčiausios Širdies paveikslą ar statulą (gerai būtų įstatyti mažą altorėlį) gelėmis ir laikyti keletą degančių žvakučių. Galima pašaukti kunigą, kurs pašvęstų tokį altorėlį, paveikslą ar statulą. Kiti neša į bažnyčią, kur būtų pašvęsta per iškilnių cereronijas.

Visi šeimos nariai klaupia prieš Švenčiausios Jėzaus Širdies troną; tada kunigas (jei jo nėra, tai tėvas ar motina) garsiai atskaito Paaukojimo Aktą, o šeimos nariai kartu pakartoja kiekvieną žodį sekdami paskui vadą. Nariai, kurie negalėjo atvykti į tokias pamaldas šeimos namuose, turėtų žinoti namiškių intenciją, kad galėtų dvasioje susijungti pasiaukojimo akte Švenčiausiai Jėzaus Širdžiai. Tėvas Matheo, Intronizacijos apaštalas, duoda patarimą, kad mirusiųjų šeimos narių paveikslus padėti šalia trono, kad tuomi parodyti vienybę ar bendravimą tarp gyvųjų ir mirusiųjų.

Kiekvienas šeimos narys turėtų savo vardą padėti narystės diplomo dokumente, kurį šeima turi įsigyti ir laikyti šalia Intronizacijos statulos ar paveikslo, kaip iškilmingojo pasiaukojimo atminimą. Taip pat reikėtų įrašyti ir neesančių narių vardus; irgi nepamiršti ir mirusiųjų vardų prieš juos padedant kryželio (†) ženklą.

Intronizacijos iškilnių sukaktuvės turi būti minimos kas metais. O Paaukojimo Aktas turi būti atnaujinamas ne tik kas metai, bet kas mėnesį. Tuo atžvilgiu ne vien bažnyčia bus sanktuarijus — maldos namai, bet ir namų židinys taip pat bus šventoji vieta — oratorija, kur visi šeimos nariai Dievui kas dieną teiks garbę ir šlovę.

Intronizacija duoda daug palaimų.

Viena gerai man pažįstama šeima rašo: “Mes į savo namus įvedėme Švenčiausios Jėzaus Širdies Intronizaciją praeitą balandžio mėnesį. Pamaldos yra išpūdingos; pats žmogus jautiesi esąs lyg

bažnyčioje. Mes nesuprantame, dėl ko taip nepadareme pirmiau. Dabar visi jaučiamės lyg palaiminti, tarsi, toji Švenčiausioji Jėzaus Širdis mus saugo nuo visokių priepuolių ir nelaimių. Ir tarp savo pažįstamų ir draugų stengiamės įdiegti Intronizacijos mintį, kad tuomi ir kiti būtų palaiminti ir laimingi...”

Per Švenčiausios Jėzaus Širdies Intronizaciją ir Šventąją Valandą žmonės apturi daug išganingų palaimų savo gyvenimui ir teikia galingą dvasišką įtaką atšalėlių atsivertimui. Štai vienas vargšas žmogus rašo: “Aš su dviem vaikučiais savo šeimyną aukojau Švenčiausiai Jėzaus Širdžiai. Savo kešeniuje aš nešiojau narystės diplomo dokumentą, kaiėjau į teismo posėdžius ir meldžiausi, nes mano žmona ten buvo. Ji yra prieštaraujanti man ir pasiryžus gauti perskyras teismo sprendimu. Mes, mano du vaikučiai ir aš atlikome reparacijos valandą ir ją vykinsime kiekvieną vakarą. Dangiškoji palaima ir Brangaus Išganytojo artimumas, kokį tarytume, negalima žodžiais išreikšti, nė išaiškinti. Mano sūnelis tiesiog tapo ekstazo apgaubtas. Jo meilė Išganytojui yra didelė ir neapsakoma. Šventoji Valanda jam ir man ir mergaitei yra dangiškoji paguoda. Aš norėčiau pasakyti, kad visas pragaras siaučia prieš mus... Pragaras nieko iš manęs nenori, kaip tik sunaikinti mane ir mano žmoną ir vaikus; tačiau aš radau suraminimą ir paguodą Švenčiausioje Jėzaus Širdy. Aš niekada nenuilsiu, bet taip darysiu, kaip Jobas išsitarė, kad jei Viešpats ir nužudytų mane, aš vis mylėsiu savo Viešpatį. Taip, kaip Išganytojas, mirdamas ant ant kryžiaus, tarė: “Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro,” taip ir aš maldauju tos pačios malonės dėl savo žmonos. Aš žinau, nors ir visas pasaulis yra prieš mane, tačiau aš myliu Švenčiausiąją Jėzaus Širdį ir kas vakarą atlikinėju

paskirtas pamaldas su vaikučiais. Aš žinau, ką Išganytojas pažadėjo Šv. Margarietai Marijai; ir neužilgo mano šeimai duos ramybę ir palaimintą taiką. Aš papatyriau, kad vakar teismo rūmuose Išganytojas viešpatavo... Aš savo rankose laikiau Švenčiausios Jėzaus Širdies ženklelį ir kartočiau: "Švenčiausioji Jėzaus Širdie, teateina Tavo Karalystė." Mano vaikučiai buvo prie manęs ir dvasioje kartu meldėmės, kad jų motina ir mano žmona mestų nuodėmingus perskyrų užmanymus. Ir aš pasitikiu, kad Visagalis Dievas išklausys mūsų maldų ir namams grąžins palaimintą taiką ir ramybę..."

Tur būt nebuvo tokių laikų, kaip dabar, kuriems būtų taip labai reikalinga Ramybės ir Taikos Karaliaus viešpatavimas. Švenčiausios Jėzaus Širdies Intronizacija atnaujins krikščioniškąją dvasią

ir namų židinį padarys tikrąja šventove. Be to, Švenčiausioji Jėzaus Širdies Intronizacija šeimos narius lydės didesne meile ir pasiaukojančiu uolumu prie Gyvosios Jėzaus Širdies Švenčiausiame Sakramente, per Kurį tikslingiau įvertinsime Šv. Mišių Auką ir Kasdieninės Šv. Komunijos priėmimą. Dieviškosios Jėzaus Širdies Intronizacijos dvasia tobulins šeimą, laimins namų židinį, gelbės visuomenei ir taikins tautas.

Taigi, melskime Visagalio Dievo, kad Šventoji Dvasia uždegtų mūsų širdyse tą ugnį, kurią Jėzus Kristus, mūsų Viešpats ir mūsų Išganytojas, atėjo išlieti ant žemės ir Dievikoji Jo Širdis taip karštai troško ją degančią regėti žmonių širdyse. Ir teateina Jo Karalystė ir Viešpatavimas; ir teviešpatauja ramybė žmonėse, ir taika tautose.

ŠVIESI SAULUTĖ

"Aš Esu Nekaltas Prasiidėjimas." Matome Mariją stoviančią ant akmens, apsiareiškusią Šv. Bernadėtai Lourde. Koks Jos gražumas! Skaisti, kaip saulutė! Ji nuo amžių žadėta, nesutepta, skaisti. Ji švieste šviečia savo vaikeliams ir visiems Jos sekėjams.

Nuo ryto lyg vakaro, nuo darbo pradžios iki pailsio meto, nuo vaikelio kūdikystės iki mirties patalo, visi žiūri į Ją kystės iki mirties patalo, visi žiūri į Ją su meile ir pasitikėjimu; Ji gi visus sergsti ir globoja. Ji karalienė visų širdžių. Josios veidas skaistusis šviečia ir šildo ir tarpina pasaulio ledus, naikina skurdą, vargą ir badą.

Kur mes nebūtumėme: ar tai Lietuvos kaimuose, ar Amerikos miestuose, ar kalnuose arba urvuose — visur Jai — tai Baltajai, Skaisčiajai Lelijai stato ir taiso stovyklas, altorius, koplyčias, bažnyčias ir bazilikas.

Kaip didelė mūsų palaima, turėti atskirą vienuolyną, kuriame kaipo vienuoliai aukojamės Nekaltam Marijos Prasiidėjimui. Laimingi Marijos vaikai, laimingi visi, kurie jai priklauso ir seka Jos pramindžiotus takus! Juos Marija ypatingu būdu globoja, sergsti ir myli.

Liūdėsio valandose ir sielvartuose pas savo Dangiškąją Motinėlą visuomet raminančio balzamo ir užuojautos rasime. Kuomet sunkenybės mus slėgia ir savo mintyse nesusigaudome, pažvelgkime į Ją stoviančią po savo Sūnaus kryžiumi Kalvarijos kalne ir Ji prabils į mus, į savo vaikelius: "Ištvermės ir kantrybės, mat tai kaip aš kenčiu!" Tik per sunkenybes ir kančias atsieksime savo tikslą ir amžiną laimę." Atsiduokime Marijai; apiplaukime savo ašaromis Josios žaizdas ir tesėsime dorybėje ir išbūsime Jos gerais vaikeliais.

— *Aksintrdna.*

Švč. Marijos Ištikimybē

Neretai galima rasti žmoniū, manančiu, jog darbas ir atlikimas savo pareiģu tai tik laisvo noro dalykas, o ne prieder-mē. Tačiau, tai didžiausioji klaidā! Nē vienas nēra liuosas nuo pildymo savo pareiģu, nuo atlikimo savo darbo: ar tai būtu paprasčiausias, ar didžiausis turtuolis, ar tai menkas valdininkēlis, ar tai pasaulio galiūnas ir valdovas, ar tai žemiausis vienuolis, ar tai patsi Šventasis Tēvas, Popiežiūs! “Kaip paukščiui duoti sparnai skraidyti, taip žmogui rankos dirbti,” sako Viešpats per Jobo lūpas (V. 7). “Savo kaktos prakaitē valgysi duonā,” sako Viešpats išvartytajam iš rojaus Adamui. Nuo darbo yra liوسي tiktai vaikai ir paliegēliai, gi kitos išimties nēra.

Gi žmonija tai lyg milžiniškas kūnas,

kurio kiekvienas sąnarys turi tam tikrā uždavinį ir tikslā, kaip tai matome iš šv. Pauliaus I į korintiečius laiško (21—): “Nes kaip kūnas yra vienas ir turi daug narių, visigi kūno nariai, nors jų yra daug, tačiau yra vienas kūnas, taip ir KRISTUS. Nes mes esame pakrikštyti vienoje dvasioje, kad būtumēm vienas kūnas, ar tū žydai, ar pagonys, ar vergai, ar laisvieji; taip pat vis esame pagirdyti viena Dvasia. Juk ir kūnas yra ne vienas narys, bet susižēda iš daugelio... Bet dabar DIEVAS paskyrē kiekvienam nariui vietā kūne, kaip jis norējo. Jei būtų vienas narys, kame gi būtų kūnas? Taigi dabar, tiesa, yra daug narių, bet vienas kūnas.”

Žmoniā tinkamai galima prilyginti prie milžiniškos dirbtuvēs, kurios savininkas ir vyresnysis inžinierius prižiūrētojas tai patsai DIEVAS, kursai kiekvienam žmogui paveda savo dirbtuvėje tam tikrā darbā nuveikti ir kursai už šitā duoda geriausijį atlyginimą.

Kaip kiekvienoje dirbtuvėje išmintingas inžinierius paveda kiekvienam tinkamajį darbininko gabumams ir išgalēms darbā, taip lygiai ir Viešpats Sutvērējas yra paskyrēs kiekvienam žmogui tam tikrājį darbā, apdovanodamas žmogų tam tikrais talentais (gabumais).

Kaip kiekvienoje dirbtuvėje kiekvienas darbininkas privalo tam tinkamu laiku ir būdu atlikti savo darbā, kadangi kitoniškai dirbtuvē neatliktų savo uždavinio ir padarytų žalōs, taip lygiai ir DIEVO dirbtuvėje kiekvienas žmogus privalo atlikti savo uždavinį atatinkanai savo gabumams, kuriuos DIEVAS yra davęs.

Šitas DIEVO dirbtuvėje darbas yra labai įvairus, tačiau, siekia vieno tikslo, būtent: atiduoti priderančią garbę DIEVUI, jam ištikimai tarnauti ir šiuomi pel-

nyti sau amžinąją laimę.

Kaip kad kiekvienoje dirbtuvėje, kad ir kiekvienas darbininkas atlieka skirtingą darbą, tačiau, šis darbas kietai susiriša su kitų darbininkų darbais, iš kurių pagaliau išeina galūtinai padaras; taip lygiai ir DIEVO dirbtuvėje kiekvienas dirba savąjį darbą, tačiau, visi dirba tuo pačiu tikslu, glaudžiai susiję vienas su kitu, visi siekia garbės DIEVUI ir išganimu sau.

Mes iš prityrimo žinome, jog vienam žmogui išlaikyti darbuojasi įvairūs darbininkai: artojai, amatninkai, malūnininkai, mokytojai, inžinieriai, gydytojai, kunigai, vienuoliai ir t.t. Suprantama, jog kad viskas eitų tvarkoje, tai reikalinga, kad kiekvienas tinkamai atliktų savo uždavinį. Jei bent vienas neatlieka tinkamai savo darbo, tai jau tuo pačiu ardo tvarką, sulaiko darbą, lygiai taip pat, kaip kad sugedęs račiukas, ar plunksnelė sulaiko laikrodžio ėjimą, arba sunykęs kūno narys sunaikina žmogaus sveikatą.

Lygiai šitaip ir DIEVO dirbtuvėje: jei bent vienas neatlieka jam DIEVO skirtu uždavinio, tai jis tuo pačiu jau ardo DIEVO nustatytą tvarką.

Savaime suprantama, jog, kad dirbtuvėje darbas eitų sėkmingai, tai reikalinga, kad kiekvienas darbininkas atliktų savo darbą tinkamai, ištikimai, kadangi darbo esmė glūdi ne tame tikslai, kad darbas būtų atliktas šiaip netaip, bet kad būtų atliktas gerai. Taip lygiai ir DIEVAS iš mūsų reikalauja, kad mes ištikimai tarnautumėme, t. y. ištikimai atliktumėme savo luomo pareigas ir už šitą Jisai žada kuo geriausį užmokesnį: "Gerasis ir ištikimasis tarne, kadangi tu buvai ištikimas mažuose daiktuose, tai aš pastatysiu tave ant didelių: jeik į tavo Viešpaties linksmybę!" (Mat. XXV. 21)

Taigi tikslai ištikimasis savo pareigoms žmogus yra meilus DIEVO akyse, kadangi ištikimas visa širdimi trokšta

įtikti Viešpačiam tokiaime luome ir tokiu būdu, kokiam ir kokiu DIEVAS yra jį paskyręs tarnauti Jam.

Ir šventieji tapo šventieji tikslai dėlto, kad jie ištikimiausiai tarnaudavo DIEVUI Jojo norimu būdu.

Suprantama, jog niekas tiek, kiek Švenčiausioji Marija, nebuvo atsižymėjusi savo ištikimybėje.

Ji buvo panelė, sužieduotinė, motina, našlė. Štai visais šiais atvejais Ji pasirodė ištikimiausi savo pareigoms.

Būdama panelė, Ji paaukojo save DIEVO tarnybai, atsižadėjo kūniškųjų smagumų, savo nekaltybę ir skaistybę pavėsdama vien tik DIEVUI; ir Ji neapsakomai nustebo, išgirdus iš Arkangelo, kad Ji tapsianti Motna! Ji buvo jau bemananti, jog tai velnias apsimetė Arkan gelu tikslu Ją suvedžioti! Ir sutiko būti Motina tik tada, kai Jai išaiškinta, jog Ji nenustojanti nekaltybės vainiko!

Būdama šv. Juozapo Sužieduotinė, Ji kaip jau minėjome, rūpindavosi juomi visa širdimi, kaip savo sužieduotiniu ir globėju, mylėdama jį aukščiau visų, tik vieną DIEVĄ virš viso!

Motiniškasis pareigas Ji atliko taip, kaip kad nė viena žemiškoji motina: Ji ne vien tik rūpinosi visais savo mieliausiojo Sūnaus reikalais, bet su Juomi net ir kentėjo kartu, dalyvavo Jojo atpirkime pasaulio, džiaugdavosi Jojo džiaugsmiais, liūsdavo Jojo nuliūdima!

Našlytės laiką Ji irgi praleidė kaip ištikimiausi šv. Juozapo Sužieduotinė ir geriausioji Išganytojo motina. Per savo našlytę Ji tikslai savo kūnu gyveno ant žemės, gi visa siela buvo atsikreipusi į aukštybes. Ji ne vien tik kasdieną lankydamo Kryžiaus kelią, bet ir kuo dažniausiai aplankydamo savo Sužieduotinio kapą, kaip tai galime spėti iš kaikurių apokrifų Bažnyčios nepatvirtintųjų raštų ir žmonių pasakojimų.

Šitą savo ištikimybę Ji kuo aiškiau-

siai parodo ir žmonėms, kuriuos JĖZUS pavedė Jai globoti, lyg kad geriausioji motina globoja savo vaikus!

Ji nesiliauna už mus besimeldama prie Aukščiausiojo Sosto ir stebūklais prirodo savo susirūpinimą mūsų reikalais, o

ypač sielos reikalais; gi šventoji mūsų Bažnyčia liepia mums visiems garbinti Ją kaipo "Ištikimąją Paną" ir melstis ing Ją, kad Ji išprašytų mums malonės ištikimam pildyti DIEVO valią ir ištikimai eiti išganymo keliu į amžinąją laimę! — A. B.

Ką Esi Kaltas Tėvui ir Motinai

PAKLUSNUMAS.

Vaikai, klausykite visuose dalykuose gimdytojų, nes tai patinka Viešpačiui. (Šv. Pov. Kolos. 3, 20)

Trečioji pareiga plaukianti iš ketvirto Dievo įsakymo: "Gerbk savo tėvą ir motiną", yra paklusnumas tėvams. Šv. Povilas laiške efeziečiams šaukia: "Vaikai, klausykite savo gimdytojų Viešpatyje, nes tai teisinga. (Efez. 6, 1). Iš tikrųjų, kas gali būti teisingesnio, kaip klausyti tų, kurie po Dievo užima pirmą vietą žemėje. Tėvas ir motina atstovauja vaikui ant žemės Dievą, jie turi teisę jums įsakinėti ir reikalauti, kad būtų pildomi.

Kuo paklusnumas remiasi ir koks jis privalo būti?

Paklusnumas tėvams — yra pildymas jų valios ir įsakymų visame, kas liečia dorą, išauklėjimą ir šeimos gerovę.

Paklusnumas turi būti *skubus ir neatidėliotinas*, tai reiškia, kad vaikai išgirdę tėvų įsakymus privalo neklausdami kam tai liepia ir nelaukdami pakartojimo, privalo išpildyti. Kai tėvas ar motina pasakys "eik ten" — vaikas turi tuojau eiti; arba "daryk tai" — vaikas turi dirbti tai.

Privalo klausyti noriai (su noru) t. y. turi klausyti tėvų be atsikalbėjimų ir murmėjimų. Paklusnumas plaukias iš

nenoro, bet iš prievartos, iš bausmės baimės nėra malonus Dievui ir tėvams.

Paklusnumas privalo būti *visuotinas*, tai yra, vaikas privalo pildyti visus tėvų norus: "Vaikai, klausykite visuose dalykuose gimdytojų, nes tai patinka Viešpačiui (Kolos. 3, 20), taip moko šv. Povilas Apaštalas. Vaikas, kuris pilnai klauso tėvų, nežiūri ar dalykas, kurį jam liepė padaryti ar jam patinka ar ne, ar tai sunku, ar ne, bet pildo.

Tik vienu atsitikimu vaikai privalo neklausyti tėvų, būtent, kai liepia daryti priešingai Dievo įsakymas. Visuose gi atsitikimuose vaikai privalo klausyti tėvų. Tėvo ir motinos įsakymus privalo pildyti atsižvelgiant į Dievo įsakymus.

Nusidedi, sūnau, duktė, jei savo nepaklusnumu verti tėvą ar motiną kelis kartus pakartoti įsakymą; — jei nenoriai pildai, o juo labiau, jei tuo būdu vedi tėvus prie nekantrumo, pykčio ir keiksmų.

Jei norite būti paklusnūs tėvams atsiminkite ir visuomet sekite Išganytoją Jėzų Kristų. Jis, Viengimis Dievo Sūnus, dangaus ir žemės Viešpats, nuo kūdikystės laikų iki trisdešimtų gyvenimo metų t. y. iki gyveno prie Juozapo ir Marijos buvo jiems paklusnus. "Ir jis iškeliavo su jais, t. y. su Marija ir Juozapu, atėję į Nazaretą, buvo jiems paklusnus. (Luk. 2, 51). Šiuose trumpuose žodžiuo-

se Evangelija mums rodo pilną Viešpaties Jėzaus paklusnumą Marijai, Jo Motinai ir šv. Juozapui, Jo Globėjui. *“Buvo jiems paklusnus,”* tai reiškia, kad Jėzus pildė ne kai kuriuos motinos ir globėjo liepimus, bet *visuose dalykuose buvo jiems paklusnus.* Kai reikėjo Juozapui padėti staliaus darbą dirbti — Jėzus skubėjo, kai Marija pareikalavo ko nors — Jis tuoj išpildydavo Motinos valią. Viešpats Jėzus pildė net tai kas buvo Marijos trokštama, kaip kad Galilėjos Kanoje. Marija vos ištarė: *“nebeturi vynu”* (Jon. 2, 3), o Jėzus tuojau išpildė jos norą ir dar nors nebuvo atėjusi Jo valanda daro stebuklą ir paverčia vandenį vynu.

Brangieji, visuomet prisiminkite Jėzaus pavyzdį ir mokykitės iš Jo paklusnumo. Šventųjų pavyzdžiai teskatina jus prie paklusnumo.

Juozapas Agiptietis,

Nuo jaunų dienų pasižymėjo ypatingu paklusnumu savo tėvui Jakūbui. Kai šis kartą tarė: *“Tavo broliai gano avis Sikėno šalyje; eikš, aš tave siųsiu pas juos”* (Pradž. 37, 13) pažūrėti kaip jiems einasi. Juozapas atsako: *“esu pasiruošęs.”* Nors žinojo, kad broliai velija jam blogo, nors jautė, kad ten gali jį sutikti nelaimė, nors galėjo nuo šios kelionės atsisakyti, vnenok to nedaro, bet taria *“esu pasiruošęs”* ir su noru skubana, nes tokia yra tėvo valia.

Šv. Eustochija (duktė šv. Pavlės), kaip ją aprašo šv. Hieramijas, pasižymėjo ypatinga meile prie motinos. Ne tik kiekvieną jos liepimą, bet net stengėsi atspėti jos mintis ir jas išpildyti. Ji niekuomet nėjo pasilsėti nepasiklaususi motinos, nėjo iš namų, nevalgė, ne vnenoskatiko neišleido be jos žinios.

Taip kiekvienas sūnus ir duktė iki būva tėvų globoje privalo būti jiems paklusnūs.

Tuo tarpu šiandien visai kas kita

vyksta! Tėvai skundžiasi vaikų nepaklusnumu. Tie skundai teisingi. Dievo baimingi tėvai turi versti vaikus prie gero, privalo pratinti prie maldos, prie bažnyčios, prie išpažinties, gi nedori vaikai nenori to daryti. Tėvai liepia vengti blogų draugysčių, gi nedori vaikai nenori jų klausyti, peržengia įstatymus. Dažnai gi net pasitaiko, kad juo labiau tėvai ką liepia, juo smarkiau ką draudžia, tuo labiau vaikai neklauso. Ar sūnus bei duktė išeidami iš namų prašo tėvų leidimo? ar klausia su kuo draugauti? Deja, net paklausus: kur eina? kur buvo? — atsakinėja išdidžiai, įžuliai, nekartą net prie barinių prieina!

Ar pinigus leidžia su tėvų žinia. Tėvai net nežino iš kur sūnus gavo pinigų. Nedaleidžia, kad sūnus galėtų juos apvogti, kad papirosams, kortoms, šokiams vagia grūdus ar ką kita. Ar tame dalyke, vaikai, sąžinė jums nieko nesako? Jei taip elgiesi — esi nedoras sūnus, ar nežinai, kad Šv. Rašte pasakyta: *“Kas pasiglemžia ką nors iš savo tėvo ir motinos, ir sako, tai neesanti nuodėmė, tas galvažudžio sebras. (Patarl. 28, 24)*

O didis Dieve, koks didelis išniekinimas Tavo įsakymų. Tu, Viešpatie, įsakiai vaikams klausyti tėvo ir motinos, o jie nė Tavės, nė tėvų nenori klausyti. Skaitykite, ką jis yra pasakęs per Mozę nepaklusniams vaikams:

“Jei kam gimty nepoklusnus ir atkaklus sūnus, kuris neklausytų tėvo ar motinos liepimo ir sudraustas paniekintų perspėjimą, jie jį nutvers, nuves pas ano miesto vyresniuosius ir prie teismo varty ir jiems sakys: Štai mūsų sūnus atkaklus ir nepaklusnus, mūsų perspėjimų klausyti nenori, užsiima lėbavimu, paleistuvyste ir pokiliavimu. O miesto žmonės užmuš jį akmenimis, ir jis numirs, kad pašalintumei pikta iš savo tarpo ir kad visas Izraelis girdėdamas bijotusi.

(Atkart. Įst. kn. 21, 18—21)

Tokia tai bausmė, bausmė po akmenų krūva buvo Senajame Įstatyme nepaklusniams ir įžuliams vaikams. Jei dabar gailestingasis Dievas neliepia akmenimis užmušti nepaklusnių vaikų, jei laukia pasitaisymo, bet vienok sunkia bausme vėliau ar ankščiau nubaus juos Dievas ir atims jiems savo malones šiame pasaulyje, o jeigu nepasitaisys ir neapgailės, turės po mirties kentėti pragaro ugnį.

Neklausymas tėvų labai dažnai veda prie kitų sunkių nuodėmių net prie tokių nusikaltimų, kurie baigiasi kaleimu ar net kartuvėmis. Ne veltui yra sakoma: „Kas tėvų neklauso, budelio turės klausyti.“ Paklauskime apkaustyto geležiniais pančiais, kas jį prie to privedė. Įsitikinsime, kad nepaklusnumas tėvams. Pirmiausiai nepaklusnumas pasireiškė mažuose dalykuose, paskui priėjo prie išbėgimo iš namų, lėbavimų, naktinių suėgų su blogais draugais ir t. t. Gi visam tam reikėjo pinigų, pirmiausiai pradėjo vogti nuo tėvų, paskui — kas tik papuolė, o vėliau priėjo net prie plėšimų ir žmogžudyščių... ir šiandien baigia gyvenimą kaleime ar ant kartuvių. Nekartą tenka išgirsti, kaip tėvas ar motina keikia vaikus.

Nepaklusnūs vaikai būna gėdos priežastimi tėvams žmonių akyse. Visi žiūri į juos su panieka. Bet svarbiausia, kad už tai užsitraukia ant savęs Dievo bausmė. Absalonas, apie kurį jau skaitėte, savo užsispyrimu ir sukilimu prieš tėvą privedė senelį Dovydą prie karčių ašarų ir pabėgimo iš namų. Tačiau netrukus po tėvo ašarų aplankė jį Dievo bausmė. Kaip verkė Dovydas delei Absalono, taip šiandien labai dažnai verkia tėvas dėl savo vaikų.

O vaikai! kurie tėvams spaudžiate ašaras, ar jūs žinote, kad tėvo ar motinos ašaros užtrauks ant jūsų Dievo bausmes,

kad tos ašaros yra skaudesnės už didžiausias nelaimes, kad tos ašaros išplėš jums gyvenimo ramybę. Prašykit atleidimo, pasitaisykit, pasiryžkit daugiau niekuomet jų neužrūstinti ir nuolatai pildykit jų liepimus.

Vienu atvėju vaikai yra paliausojami nuo paklusnumo; kai jie liepia daryti tai, kas Dievo įsakymams priešinga. Jei tėvas ar motina neturėtų jau sąžinės ir lieptų vaikams, pav.: daryti artimui žalą, keikti, meluoti, neteisingai liūdyti ir prisiegdinėti, ar daryti tai kas įžeidžia Dievą — tada turi vaikas pilną tiesą tėvų neklausyti. Nors ir įvairiausiais būdais tėvai verstų nusidėti — jų klausyti negalima, nes Šv. Raštas mokina: „Dievo reikia labiau klausyti, kaip žmonių. (Ap. darbai 5 29). Pats Išganytišas pasakė: „Kas myli tėvą ar motiną labiau ne kaip mane, tas manęs nevertas (Mat. 10, 37). Jeigu gi sūnus ar duktė darytų tėvams liepiant tai, kas yra priešinga Dievui, tai tuo parodytų, kad jie labiau myli tėvus negu patį Dievą. Tačiau nors ir liepia tėvai nedorai daryti, bet nevalia išeiti iš pagarbos ir meilės ribų. Privalo mandagiai paaiškinti, kad nepildo jų įsakymų ne dėl užsispyrimo, bet todėl, kad tas yra priešinga Dievo valiai, o Jo reikia labiau klausyti negu tėvų. Gi kitus įsakymus, kurie sutinka su Dievo valia, privalo dar su didesniu atsidėjimu ir uolumu atlikti, kad tuo būdu atitraukus juos nuo nuodėmingų įsakymų.

PRAŠOMA PASIMELSTI.

Už mirusią Anelę atlaikykite šv. Mišias. Jau metai, kaip mirė, bet jos vyras ir sūnus yra atšalę nuo Bažnyčios, tai svetimi atmena jos vargšę sielą.

Sveikatos prašant, — Sveika Marija...

KATALIKŲ PASAULY

CHICAGO, ILL. — Chicago's kunigai jėzuitai minėjo 75 metų savo darbo šiame mieste sukaktuves. Tai buvo, taip vadinamas, deimantinis jų jubilėjus.

Sukako 75 metai, kaip čia jėzuitai ėmė dirbti žmonių tarpe. Visą laiką jie dirbo ir dirba ne tik žmonių sielų išgany-mo reikalais, bet dar ir jaunimo švietimu.

Jėzuitai Chigagoje turi dvi dideles parapijas, dvi pradžios mokyklas, vieną vidurinę mokyklą, akademiją ir jauną, bet jau plačiai pagarsėjusį, Loyolos uni-versitetą, kurį lanko daugiau 5,000 stu-dentų.

Chicagoje jėzuitai turi atskirą pro-vinciją, kuri dar neseniai priklausė St. Louis'o provincijai. Šios provincijos na-muose dirba ketetas kunigų jėzuitų. Be to, Chicago's arkivyskupijos semenarijoje — St. Mary of the Lake, kunigai jėzuitai su-daro filosofijos ir teologijos fakultetus. Mokytojauti semenarijoj juos pakvietė Jo Eminencija kardinolas Mundelein.

Chicagoj ir apylinkėse šiandien dirba daugiau kaip 100 jėzuitų, kurių tarpe yra 89 kunigai.

Pėreita seknadienį, kunigai jėzuitai bendrai su kitais įžymiais Chicagos pilie-čiais pagerbė kunigą Marquette, jėzuitą, kurs pirmutinis baltas žmogus aplankė šią sritį, kur dabar klesti Chicago mies-tas.

J. VALSTIJOSE, Amerikoje šiemet Kalėdų šventei pripuolant sekmadienyje, bus dar švenčiama ir pirmadienis.

MEXICO CITY. — Meksikos vyriau-sybės įsakymu krašte uždarytos trys ka-talikių bažnyčios. Viena uždarytųjų yra šiame mieste.

FRIBURGAS, Šveicarija. — Katali-kų Jaunųjų vyrų federacija paskelbė pro-tesą prieš Meksikos vyriausybę dėl ka-talikių persekiojimų.

Proteste pareiškama, kad krikščio-

nių persekiojimai Meksikoje ima pradžia iš boševikų, ir kad įsikariauęs Rusijos, Is-panijos ir Meksikos ateizmas pasaulio ka-talikių jaunimą provokuoja — varu trau-kia jį kovon. Jei ateizmas grumoja kata-likų jaunimui, tai jis susilauks kovos. Ate-izmas į dulkes bus pakeistas.

Visos Šveicarijos krikščioniškas jau-nimas pakyla ir energingai protestuoja prieš slėgimą Meksikoj, pareiškiami pro-teste. Visą pasaulį jaunimas informuoja apie smerktinus Meksikos vyriausybės darbus ir visą pasaulį ragina protestuoti.

TOKIJO. — Pranešta, kad katalikių misijų darbas Japonijoje plečiamas, ne-paisant mažo skaičiaus japonų patrauki-mo tikėjiman/

Kanados pranciškonai, kurie dirba Kagošima apaštališkoj prefektūroj, savo misijų namus atidarė už prefektūros ribų — miestuose Tokijo ir Nagasaki.

Trapės vienuolės, kurios iki šiolai dir-bo Yunokawa, žemių Japonijoj, pasiren-gusios savo namus atidaryti vidurinėj Ja-ponijoj.

Tokijo mieste atidarytas karmeličių vienuolynas ir laukiama atvykstant vie-nuolių.

Beuron'o benediktinai taip pat pla-nuoja praplėsti savo veikimą.

Nors atvertimų Japonijoj yra menkas skaičius, palyginus su kitais pagoniškais kraštais, bet japonai vis daugiau domesi katalikių misijonierių veikimu ir jų nepap-rastu pasiaukojimu. Ypač apėviestesnysis japonų elementas daug domisi katalikių misijomis ir krikščionyste.

ROMA. — Gravelbourgo vyskupijai, Kanadoj, vyskupu paskirtas Chathamo, N. B., generališkas vikaras mons. A. Me-lancon.

SAN FRANCISCO, Cal. — Valsty-lės nedarbo komisija, kurios pirmininku yra arkivyskupas Hanna, reikalauja, kad valstybė skirtų 20 milijonų dolerių bedar-bių šelpimui.

REGINA., Kanada. — Sudegė Qu—Appele katalikų indijonų mokykla. Nuostoliai siekia 250,000 dol.

PRAHA, Čekoslovakija. — Slavakijos žydų vyriausias rabinas įsakė visiems krašto žydams, kad mirusiojo Michaloveco katalikų parapijos klebono, kun. Aleksandro Oppitz'o atminimas kas metai būtų pagerbiamas. Kas metai jo mirimo sukakusių dieną visose žydų sinagogose ir viešose įstaigose turi būt išstatyti viešai velionio paveikslai. Visiems kitiems rabinams įsakyta tą dieną aukoti velionio atminimui ir sinagogose žydams aiškinti apie krikščioniškąjį gaigestingumą ir raginti juos, kad jie sektų velionio pavyzdį.

Mirusis kunigas šią nepaprastą žydų pagarbą įgijo 1919 metais, kada čekoslovakų kariuomenė, kovodama prieš bolševikus magijarus, užėmė Michalovec. Kariuomenės vadovybė ne mažą skaičių miestelėnų paėmė įkaitais. Tuo laiku nužudytas vienas kareivis. Vadovybė nusprendė už tai vieną įkaitą sušaudyti ir sušaudymui parinktas žydas Moses Deutch, didelės šeimos tėvas.

Apie tai patyrė kunigas OPPitz. Jis tuojau kreipėsi į vyriausiąjį kariuomenės vadą ir dėjo pastangų, kad žydas Deutch ne tik nebūtų žudomas, bet dar būtų paleistas. Kada tas negelbėjo, tada kun. Oppitz savo gyvybę pasiūlė vietoje to žydo aiškindamas, kad tas žmogus yra reikalingas savo šeimos užlaikymui, o jis pats, kunigas, yra vienas vienas.

Toks kunigo pasiaukojimas sujaukė karininkus. Jie paleido žydą ir jo ginęją kunigą.

ROMA. — Gauta žinia, kad pavojingai susirgo Anglijos kardinolas Bourne, Westminsterio arkivyskupas.

SANTA FE, New Mexico. — Čia įvyko didelė nelaimė. Jo Ekscelencija arkivyskupas Daeger išeidamas pasivaikščiooti, turėjo paprotį prieš išeisiant gatvėn,

jeiti į garadžių ir pasikalbėti ten su vienu kitu darbininku.

Garadžius yra 10 pėdų gilioj rūsy. Iš kiemo pusės atsidarius duris, tuojau eina laiptai į tą rūšį. Arkivyskupas atsidarė duris, žemai nebuvo šviesos. Žengdamas nepataikė laipto ir įkrito į vidų.

Neužilgo arkivyskupą ten ant kietos aslos rado vienas darbininkų. Paimtas į ligoninę. Rasta, kad arkivyskupo kaukolė įlaušta. Už trijų valandų jis mirė.

LIETUVOS ŽINIOS

BRAŽIUKAI, Šiaulių ap. — Pastyta nauja bažnytelė vietinių gyventojų lėšomis ir jau šį rudenį iškilmingai pašventinta.

GRUZDŽIAI, Šiaulių ap. — Vietiniai gyventojai iširengę bažnyčią, dabar jau rūpinasi salės įkūrimu.

VILKAVIŠKIS. — Kun. A. Šilingui vadovaujant, čia senelių prieglauda yra steigiamą.

ČEDASAI, Rok. ap. — Buvo šv. misijos, kuriomis parapijonys rūpestingai naudojosi.

DANGIALIAI, Utenos ap. — Apie bažnyčią dailiai aptaisė parapijonys šventorių ir pastatė atminčiai didelį gražų kryžių.

KAUNAS.

— Miestas greitai didėja. Pernai čia buvo gyventojų 118,297, o šiemet jau yra 127,614

— Metiniame Lietuvos apskričių viršininkų suvažiavime iškelta administracijos teismų reikalas.

— Argentinos lietuvių reikalais atvykęs kun. Janilionis jau apleido Kauną.

— Petrošiūnuose atidarė popieros fabriką.

— Marijampolė jau pradėjo rūpintis antru cukraus fabriku, nes vienas nesusėja visų cukrinių runkelių sunaudoti.

Mūsų Darbai

THOMPSON, CONN.

Lapkričio 27 d., sekmadienyje, mūsų kolegijoje įvyko Naujosios Anglijos apskrities Kolegijos Rėmėjų suvažiavimas. Tai buvo steigiamasis suvažiavimas, nes iki šiol Naujojoje Anglijoje kolegijos rėmėjų apskritis nebuvo suorganizuotas. Nuo 27 d. apskritis jau įsteigtas ir gyvuoja.

Iš ryto 10 val. Kolegijos direktorius kun. J. Navickas atlaikė šv. Mišias ir pasakė pamokslą. Po pamaldų atvykusieji atstovai apžiūrėjo kolegiją. Pietums pasibaigus, įvyko posėdžiai. Dėl smarkaus šalčio daugelis pasirengusių vykti liko namieje. Viso buvo atstovauti šeši skyriai. Atstovų ir svečių buvo apie 50 žmonių.

Suvažiavimo pirmininku buvo išrinktas p. J. Svirskas (Worcester, Mass.), pavaduotoja p. K. Vosylienė (Boston, Mas.). Raštininkais p. Urmonienė (Worcester, Mass.) ir stud. A. Milčiūnas. Mandatų komisiją sudarė: p. Grigas (Worcester), p. Radzevičienė (New Britain, Conn) ir stud. S. Vaičaitis. Pasveikinimų komisija: Kl. K. Vengras, p. Kilmoniūtė (Boston), p. Mankus (Worcester). Rezoliucijų komisija: V. Šaulys, p. Gradeckienė (New Britain), V. Parulis (Worcester, Mass.).

Telegrama sveikino TT. Marijonų Kongregacija per kun. L. Draugelį. Laiskais sveikino p. J. Čelkys, Morkūnas, Studentų organizacijos pirm., Chicagos Kol. Rėmėjų apskritis, prisiųsdamas auką \$10. Rėmėjų 19 sk. Chicago, Ill., suteikdami auką \$10.00; Rėmėjų 36 sk. Chicago, Ill., suteikdami \$10.00.

Žodžiu sveikino gerb. kun. A. Petraitis, šv. Kazimiero parapijos klebonas, ir ir J. Svirskas, skyriaus primininkas, su-

teikdamu nuo Worcester skyriaus auką \$50.00; Boston sk. vardu sveikino p. Kilmoniūtė ir įteikė nuo skyriaus \$25.00 auką; New Britain sk. atstovė p. Radzevičienė skyriaus vardu įteikė \$5.00 auką.

Per suvažiavimą buvo pateiktos dvi paskaitos. „Apie spaudą“ kalbėjo kun. J. Vanekūnas, Providence, R. I., klebonas. Savo pgoje gražioje paskaitoje išsėstė kaip svarbu yra katalikai, nežiūrinti amžiaus, lyties ir tūomo, remti savoji katalikiškoji lietuviškoji spauda. Daugiausia gerb. Prelegentas kreipė dėmesio į senią ir tėvų pareigą duoti savo vaikams doro katalikiško rasto, kaip knygomis taip ir rakrašciais. Tikrai gera spauda gali išaukyti mūsų jaunimą lietuvišku ir katalikišku.

Antrą paskaitą patiekė kun. A. Bublys, kolegijos mokytojas. Jisai kalbėjo „Apie katalikiškąjį Aukiėjimą.“ Negali žmogus mylėti Dievo, kalbėjo gerb. Prelegentas, jeigu jis Dievo nepažįsta. Negali jo pažinti, jeigu jo kas nepamokins. Gerąjį Dievą pažinti ir mylėti, žmogus išmoks ta katalikiškoje mokykloje; tokioje mokykloje, kaip lietuviškoji bernaičių kolegija. Ragino Rėmėjus sėti tą mintį tėvų tarpe, kad jie savo vaikus leistų į lietuviškąją švenč. Marijos kolegiją, iš ko ne tik tai jiems bus džiaugsmo, bet ir visiems Amerikoje gyvenantiems lietuviams.

Buvo paduota nemaža gražių įnešimų, kuriuos dalyviai gyvai svarstė ir priėmė šiuos nutarimus:

1. Nutarta organizuoti Rėmėjų skyrius įvairiose kolonijose, ypatingai tose, kur nėra lietuviškų parapijų. Ten, kur rėmėjai yra, sujungti juos į skyrius.

2. Visus skyrius sujungti į vieną Naujosios Anglijos apskritį. Tą apskritį suvažiavimas įsteigė ir išrinko valdybą.

3. Visuose Rėmėjų skyriuose sudaryti būrius katalikiškosios spaudos platintojų, kurie eitų apaštalu pareigas, įnešdami Kristaus mokslą į lietuvišką šeimą.

4. Tarp kitų laikraščių visu pirm plautinti "Laivas," nes jis yra Rėmėjų organas ir vienintelis lietuviškas tikiybinis laikraštis Amerikoje.

5. Centrui pasiūlius suvažiavimas nutarė priimti Švenč. Trejybės brolijos vardą ir globą, kad būtų galima įgyti dvasines malones, kurias šv. Tėvas teikia TT. Marijonų bendradarbiams per šitą broliją.

6. Nutarta prašyti Naujosios Anglijos dvasios vadų, visuomenės darbuotojų ir draugijų, kad ateinančią vasarą kolegijos parke padėtų suruošti Naujosios Anglijos "Lietuvių Dieną." Laikas bus paskelbtas vėliau, susitarus su dvasios vadais dėl laisvos dienos.

7. Suvažiavimas prašo kiekvieno skyriaus, kad šiuose sunkiuose laikuose skyriai ruoštų kolegijos naudai po kokį vakarėli. "whist party." ar vasarą pikniką, ir tokiu būdu prisidėtų prie sunkios kolegijos vadovybės naštos palengvinimo.

Po nutarimų buvo išrinkta apskrities valdyba, į kuria pateko sekantieji asmenys: Pirm. J. Svirskas (Worcester), pavaduotojais: p. K. Vosylienė, p. Kacevičius (Providence) išd. p. Grina (Lawrence), išdo globėjais: p. Radzevičienė (New Britain) ir p. Dzekevičius (Providence), rašt. p. Urmonienė (Worcester).

Suvažiavimas užsibaigė iškilmingu pa paiminimu Švenč. Sakramento.

Rėmėjas.

ŠVČ. MARIJOS KOLEGIJA

Draugijų Veikimas.

Pereitą mėnesį čia įvyko Moksleivių steigiamasis seimas, kuriame buvo atstovaujama trylikos kuopų moksleiviai, jų tarpe mūsų Kolegija stėjo pirmon vieton.

Švč. Marijos Kolegijai tai didelė garbė, kurios palaikymui mes visi imamės darbo!

Mūsų Kolegijos kuopos plenuma apima mūsų visos įstaigos studentų veikimą. Jos valdyba: Kazimieras Vengras pirm., V. Sabas vice-pirm., ir J. Dambrauskas — raštininkas.

Visa kuopa susideda iš trijų sekcijų, būtent: visuomeninės, spaudos ir sporto. Visuomeninei sekcijai tenka rengti: seimas, susirinkimai, vakarėliai ir per iškilmes namų papuošimas. Pereitais metais ši sekcija statė veikalą "Du Vainiku." Jos dabartinė valdyba: P. Balinskas — pirmininkas, A. Vilkišius — vice-pirm., ir A. Mažukna — raštininkas.

Spaudos sekcija užsiima rašymais į laikraščius ir žurnalus. Pereitais metais ši sekcija redagavo "Kolegista." Jos valdyba: pirm. — J. Kamandulis, vice-pirm. — A. Jodka, ir rašt. — A. Miciunas.

Sporto sekcija tvarko visus studentų žaidimus, kad jos dalyviai Kolegijai atneštų garbės sporto lauke. Pereitais metais svaidinio ratelis išlošė net keturis žaidimus ir pralošti jiems nebeteko. Šimet turi futbolo ratelį ir neblogai sekasi. Valdyba: pirm. — B. Ivanauskas, vice-pirm. — J. Kuprevičius, rašt. — A. Sinkevičius.

Kolegijos Rėmėjai:

Eiz. Geležienė, Worcester, Mass.	50.00
S. Norvaišienė, Chicago, Ill.	1.00
F. Glajauskienė, S. Boston, Mass.	3.00
J. Margis, Wibaux, Mont.	1.00
J. Krotkus, Chicago, Ill.	50.00
Adv. K. Česnulis, Chicago, Ill.	5.00
Dr. A. Atkočiūnas, Chicago, Ill.	2.00
M. Rimkevičiūtė, Chicago, Ill.	5.00
O. Tareškienė	2.00
J. Povilauskas, Chicago, Ill.	3.00
O. Markunienė, Chicago, Ill.	3.00
D. Vaselgienė, New Phila. Pa.	3.00

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojamė gerb. Rėmėjams už aukas. *Kol. Rėm. Centras*

Baisi Žudynė

Vokiečių inžinierius Vilgelmas Melchert'as buvo priverstas tarnauti šiaurės Rusijoje slaptoje policijoje netoli Arkan-gelsko, kur gariose prie medžių kirtimo buvo balševišių kankinami pasmerktieji vyrai ir moterys, kurių tarpan kovo mėnesyje 1929 m. pateko ir arkivyskupas Konradas Steklinskis. Nežmoniškos gyve-nimo aplinkybės kasdien šimtais marino tremtinius, o kartais kilanti epidemija ir tūkstančiai juos ten žudė. 1930 metų pa-baigoje buvo sumanyta arkivyskupą slapta iš ten italų laivu išvežti. Garlaiviui išplaukus, tremtinių dabotojai sužinojo apie tai, pavijo laivą ir suėmė penkis pa-bėgėlius ir juos pristatė stovyklos virši-ninkui Baklanovui ir štai kas dėjos ten esančio Melcherto akyse:

Baklanov'as, kaip pamišęs puola ant arkivyskupo šaukdamas: "Kalės vaike, ar žinai, kas tavęs laukia?" Bet pasakyk, kas tavo pabėgimą suorganizavo: ar lai-vo kapitonas, ar kurs-nors kalinių dabo-tojas? Jei pasakysi, tai pasigailėsiu, o jei ne! tai mes vis vien viską žinosime"!

Arkivyskupas tylėjo. Sovietų valdi-ninkas, baisiai pykdamas, rėkė:

"O, nekalbėsi, mes kitaip pamėginsi-mė tave priversti!"

Ir tuojaus, senelio prelado nutraukė rūbus ir marškinius, ir ėmė jį nuogą rim-bu—bizūnu kapoti. Vyskupo rankos ir vi-sas kūnas pasruvo kraujuose.

"Tu, Rymo katalike, kalės vaike," rėkė Baklanov'as, "melskis savo niekš-ams dievams, jei je galingi, teišliuosuo-ja tave. Tačiau ne, tavo Dievo nėra, mus dabar garbink, mes esame tavo dievai."

Per kankinio nosį ir burną prasimušė kraujai. Baklanov'as pailso, užsidedė pa-pirosą ir nuėjo sau. Po dešimties minutų grįžo prie arkivyskupo ir vėl baisiai šau-kė:

"Gyvuli! sakau tau paskutinį kartą, ar neprakalbėsi man. Žiūrėk čia..."

Išsitraukė revolverį ir prikišo prie arkivyskupo burnos. Kankinys nė kruste-lėjo. Trenkė šūvis; arkivyskupas krito ant grindų.

"Išneškite kiaulę," tarė stovyklos viršininkas savo tarnams, išeidamas iš kambario. Vėliau, po pietų, buvo sušaudyti ir kiti keturi arkivyskupo palydovai.

Taip tai atrodo sovietų Rusijos sun-kiųjų darbų kalėjimo viršininkas, jo teis-mas ir teismo sprendimo vykdinimas!

AMERIKOS LIET. ŽINIOS

CHICAGO, ILL. — Visos lietuvių Chicago apskrities lietuvių kolonijos ren-giasi dalyvauti kitų metų Pasaulinėje Pa-rodoje ir tuo tikslu išrinko Parodos reika-lais rūpintis komitetą, kurio pirmininku yra prof. B. Mastas, K. Federacijos pirm.

MT. CARMEL, PA. — Vietinė lie-tuvių kolonija pairuošė savo parapijos sidabrinį jubiliejų paminėti, į kurio iš-kilmes iš Lietuvos Klaipėdos krašto čia ilgai klebonavęs, atvyko kun. Dr. V. Bar-tuška.

NEW BRITAIN, CONN. — Šv. And-riejaus lietuvių papar. tris kartus per sa-vaitę iš visų miesto mokyklų lietuviai vai-kai mokosi šv. tikybos tiesų ir lietuvių kal-bos.

PROVIDENCE, R. I. — Naujos lie-tuvių bažnyčios statymui įkurta tam tik-ras fondas, kurį ši mažutė lietuvių kolo-nija, nežiūrint šių sunkių laikų, sparčiai augina.

LIETUVOS ŽINIOS.

GRIŠKABUDIS. — Valsčiaus Tary-ba susimažino savo algas, kad pamažinti valstiečiams mokesčius.

Chicago, Illinois

L A I V A S

Chicago, Illinois

M. K. R. Naujosios Anglijos Suvažiavimo Rezoliucijos

iv Skyrių Organizavimas

Kadangi beveik visose Naujosios Anglijos kolonijose yra Kolegijos Rėmėjų;

Kadangi jie, nepalaikydami tarpu savęs jokių santykių, negali dirbti bendro organizuoto darbo; ir

Kadangi tiktai vienybėje yra galybė, nešanti daug naudos visuomenei, kaip tikėjimo, taip ir tautybės kryptyse;

— Todėl Kolegijos Rėmėjų suvažiavimas nutaria visose kolonijose esamus Rėmėjus suorganizuoti į skyrius, kurie išrinktų savas valdybas ir, tokiu būdu, savo darbą padarytų daug sėkmingesniu.

v Apskrities Įsteigimas

Kadangi vieni skyriai, palikti sau, mažai ką didelio gali nuveikti;

Kadangi Rytų geografinė padėtis neleidžia lengvai pasiekti Vakaruose esamų Kolegijos Rėmėjų ir bendrą su jais darbą dirbti; ir

Kadangi Rytams reikia sudaryti panašią organizuotą pajėgą, kaip kad yra sudaryta Vakaruose;

— Todėl Kolegijos Rėmėjų suvažiavimas nutaria įsteigti Naujoje Anglijoje Kolegijos Rėmėjų apskritį, kuris iš čia gyvuojančių skyrių sudarytų organizuotą paramą mūsų katalikiškai lietuviškai mokyklai ir spaudai.

vi Spaudos Platinimas

Kadangi šią dieną didžiausia pasaulio galybė yra spauda;

Kadangi per spaudą galima lengviausia platyti Kristaus mokslas ir Jojo mums nurodytieji dorovės pagrindai; ir

Kadangi mes, Kolegijos Rėmėjai, šioje srityje galime daug pasidarbuoti;

— Todėl Kolegijos Rėmėjų suvažiavimas nutaria visuose savo skyriuose suorganizuoti spaudos platintojų būrį, kurie kaip senovės Apaštalai įneštų Kristaus mokslą į kiekvieną lietuvišką šeimą.

“Laivo” Platinimas

Kadangi “Laivas” yra vienintelis tikybinis lietuviškas laikraštis Amerikoje;

Kadangi “Laivas” yra Kolegijos Rėmėjų organas;

ir

Kadangi toksai laikraštis yra būtinas kiekvienoje lietuviškoje šeimoje Amerikoje;

— Todėl Kolegijos Rėmėjų suvažiavimas prašo savo visų narių dėti pastangų, kad “Laivas” rastųsi kiekvienoje lietuviškoje šeimoje Amerikoje.

KŪČIŲ DIENOJE

L e k c i j a .

ROM. 1, 1—6.

POVILAS, Jėzaus Kristaus tarnas, pašaukimu apaštalas, — paskirtas Dievo evangelijai, kurią jis pirma buvo žadėjęs per savo pranašus šventuose Raštuose apie savo sūnų, kurs kūnu yra jam kilęs iš Dovydo giminės, šventumo gi dvasia buvo per atsikėlimą iš numirusių galingai apreikštas kaipo Dievo Sūnus, apie Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį, per kurį gavome malonę ir apaštalybę, kad dėl jo vardo padarytumėm paklusnias tikėjimui visas tautas, kurių tarpe esate ir jūs, Kristaus pašauktieji.